

Sygn. akt VU 632/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku D. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania D. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 marca 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 19 marca 2013 roku, znak (...) w ten sposób, że uchyła decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 11 października 2011 r., znak (...) i przyznaje D. R. prawo do wypłaty emerytury od dnia 01 października 2011 r.,

II. wniosek o wypłatę odsetek przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. do rozpoznania.

Sygn. akt VU 632/13

UZASADNIENIE

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. D. R. we wniosku z dnia 27 listopada 2012 r. domagała się wypłaty zaległej emerytury, zawieszanej od 01 października 2011 r. i podjęcia bieżącej wypłaty świadczenia.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 11 października 2011 r. o wstrzymaniu wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury D. R. od 22 listopada 2012 r., a natomiast decyzją z dnia 19 marca 2013 r. odmówił uchylenia decyzji z dnia 11 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze

zm.) prawo o emeryturze za okres od dnia 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wraz z publikacją w dniu 22 listopada 2012 r. w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

W odwołaniu od decyzji odmownej z dnia 19 marca 2013 r. D. R. wniosła o jej zmianę w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 31 grudnia 2010 r. przyznano D. R. od 01 grudnia 2010 r. prawo do emerytury i organ rentowy podjął wypłatę świadczenia od dnia jego przyznania. Na dzień przyznania tego świadczenia wnioskodawczyni była zatrudniona w (...) S.A. w L..

Na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych ... (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), decyzją z dnia 11 października 2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 roku. Wypłatę emerytury zawieszono z uwagi na to, że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. D. R. we wniosku z dnia 27 listopada 2012 r. domagała się wypłaty zaległej emerytury, zawieszanej od 01 października 2011 r. i podjęcia bieżącej wypłaty świadczenia.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 11 października 2011 r. o wstrzymaniu wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury D. R. od 22 listopada 2012 r., a natomiast decyzją z dnia 19 marca 2013 r. odmówił uchylecia decyzji z dnia 11 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo o emeryturze za okres od dnia 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wraz z publikacją w dniu 22 listopada 2012 r. w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.), w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w

jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. w Dz. U. poz. 1285.

Z mocy art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Poza tym, na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji RP, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, umowy międzynarodowe lub ustawa aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia i w trybie określonym, w przepisach właściwych dla danego postępowania. Na tle tego stanu prawnego przeważa pogląd, że utrata mocy obowiązującej przepisu z powodu jego niezgodności z Konstytucją oznacza, że przepis ten nie może być stosowany poczynając od daty jego uchwalenia. Wyrok Trybunału ma skutki retroaktywne, a przez to zachodzi konieczność ponownego rozpoznania sprawy z pominięciem już niekonstytucyjnego przepisu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2008 r. V CO 43/08 LEX nr 564856, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., II PK 42/06 LEX nr 950622). W razie wydania wyroku ogłaszanego niezwłocznie (art. 190 ust. 2 Konstytucji) za przyjęciem jego wstecznego działania przemawia argument, że stan niezgodności ustawy z Konstytucją jest okolicznością obiektywną, istniejącą w całym okresie koegzystencji tych dwóch aktów, tj. ustawy zasadniczej i ustawy „zwykłej”. Nie można pominąć argumentu, że gdyby skutek retroaktywny orzeczenia był w ogóle wyłączony, to nie byłoby podstaw do wzruszenia orzeczeń i decyzji, przewidzianego w art. 190 ust. 4 Konstytucji. Poza tym dopuszczalność wzruszenia orzeczeń i decyzji prawomocnych (ostatecznych) przez wznowienie postępowania oraz instytucja pytań prawnych (art. 193 Konstytucji) dowodziłyby braku racjonalności Zgromadzenia Narodowego (por. fragmenty uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 03 lipca 2003 r., III CZP 45/03, OSNC 2004/9136).

W stosunku do ubezpieczonych objętych rozstrzygnięciem Trybunału należy zatem dokonać rekonstrukcji stanu prawnego, powracając do stanu, jaki obowiązywał zanim do ustawy o emeryturach i rentach z FUS został dodany art. 103a cyt. ustawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 lutego 2013 r., III AUa 41/13, LEX nr 1280645).

W świetle powyższego wnioskodawczyni, która nabyła prawo do emerytury od 01 grudnia 2010 r. przysługiwało prawo do wypłaty świadczenia, nadal także w okresie po dniu 01 października 2011 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił wydaną na skutek wznowienia postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. postępowania zakończoną prawomocną decyzją z dnia 11 października 2011 r., decyzję z dnia 19 marca 2013 r. i orzekł co do istoty sprawy.